

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 44. Epistola ad Galatas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum I.
A. C. 54.

Jos. XX.
ant. c. 5.
p. 694. bell.
II. 12. p. 696.

grippina propinato. Annum ætatis agebat sexagesimum quartum, & tredecim annis & octo mensibus regnaverat. Nero filius ejus adoptivus, & gener successit. Filius erat Agrippinæ, & Domitii primi ejusdem mariti, regnavitque etiam tredecim annos, & octo menses. Is juvenis Imperator partem Galilææ Agrippæ dedit, subjiciens ei Tiberiaden, & Tarichæam; sed & adjunxit Juliadem ultra Jordanem cum quatuordecim circumjacentibus pagis. Reliqua Judææ a Felice Romano procurabantur.

§. XLIV.

Epistola ad Galatas.

Gal. I. 6.

Paulopost profectiōem Pauli in Galatiam, inde relatum est, quosdam falsos fratres ibidem fidem Fidelium turbasse, prædicantes; circumcisionem esse necessariam cum omnibus Legis Mosaicæ parergis, idque ideo docebant, partim ut placerent Judæis, partim ut se a Gentilium persecutionibus tutarentur, si non Christiani esse, sed Judæi existimarentur. Scientes autem S. Pauli Doctrinam sibi adversam, ejus auctoritatem imminuere adlaborabant; eum non nisi secundi ordinis esse Apostolum, sicut Barnabam, electum, & institutum a primis Apostolis, quos JESUS Christus vocaverat; hos Apostolos

postolos primi ordinis, quales SS. Petrus, Joannes, & Jacobus, esse Ecclesiae fundamenta, qui Dominum in terra viderunt, & cum eo fuissent conversati; eos circumcisioni, & observationi legalium favere, cum Paulus ea contemneret, ut Gentibus adlaretur.

His calumniis retundendis, & Galatis ad sanam Doctrinam reducendis scripsit epistolam stilo vehementi; in principio declarat, se esse Apostolum non vocatione hominum, sed ipsius Jesu Christi, & Dei Patris; se a Jesu Christo per revelationem fuisse instructum, & ab hominibus nihil didicisse; post conversionis suae prodigium tres annos effluxisse, antequam isset Jerosolymam, nec ultra quindecim dies ibi mansisse, nec ullum Apostolorum praeter Petrum, & Jacobum vidisse. Illuc se post quatuordecim annos urgente revelatione reversum, & cum iisdem Apostolis collocutum, & Joanne; eorum instructione vero non fuisse indigum. Refert deinde, quomodo S. Petro in faciem contradixisset, eo quod separans se a Gentilium conversorum consortio, eos velle ad Judaismum compellere videretur.

His factis in suam defensionem expositis, Deoque in testem vocato, procedit ad explicationem Doctrinae; docetque hominem per observationem Legum caeremonia-

Saeculum I.
A. C. 54.

Gal. 1. 1.

1. 12. 13.

Gal. 2.

sup. n. 33.

1. 20.

2. 15. 16.

Sæculum I.

A. C. 54.

remonialium non justificari, sed per fidem in Jesum Christum, ita ut etiam ii, qui in Judaismo nati sunt, hac fide indigeant. Si enim Lex ad justificationem suffecisset, Jesum Christum in vanum fuisse mortuum. Probat fidei, & operum legalium differentiam per sensibiles S. Spiritus effectus, & miraculorum dona, quæ in ista Ecclesia erant communia; sicut in cæteris; *Nam, inquit: non per opera Legis hanc gratiam accepistis, sed per fidem, quæ vobis annuntiata est.* Probat autem per eorum tribulationes, quæ erant magnæ, & quas in irritum sustinere non deberent; deinde ad originem fœderis Dei cum suo populo rediens, ait; Abrahamum per fidem justificatum fuisse; & ex hoc sequi, illos, qui fidem haberent, esse veros Abrahamæ filios, & illius Benedictionis, quæ in ipso omnibus nationibus promissa est, participes. Promissiones Abrahamæ, & singulariter ejus filio factas, de Jesu Christo intelligendas, nec eas a Lege multo posteriore debere annullari; itaque hæreditatem æternam fidei deberi juxta promissionem. Allegoriam duorum liberorum Abrahamæ sic explicat: *Ismael natus ex ancilla, & filius Abrahamæ secundum carnem; Isaac natus secundum promissionem, & ex libera; Ismael figura est fœderis antiqui, & Jerusalem terrestris; Isaac representat fœdus novum, & Jerusalem cælestem,*

4. 22.

Ismael natus ex ancilla, & filius Abrahamæ secundum carnem; Isaac natus secundum promissionem, & ex libera; Ismael figura est fœderis antiqui, & Jerusalem terrestris; Isaac representat fœdus novum, & Jerusalem cælestem,

lestem, quæ est Ecclesia. Lex ergo erat tantum via ad gratiam, quæ per fidem concederetur. Lex fuerat quasi Tutor, aut Pædagogus, ut regeret populum Dei in sua infantia, & juventute, subjiciens eum rebus sensibilibus. Græci solebant Pædagogos nominare servos, quibus liberorum suorum curam committebant, ut eos dirigerent, custodirent, & primis elementis imbuerent. Pergit S. Paulus similibus: Postquam tempus fidei, & gratiæ advenit, non amplius est distinctio inter Judæum, & Gentilem, liberum, aut servum, virum, & feminam. Omnes in Jesu Christo unum sumus. Omnes filii Abrahamæ, & promissionum hæredes. Circumcisio nihil amplius prodest, sed fides, quæ per charitatem operatur; nam charitas proximi omnem Legem continet.

Tum Galatas hortatur, ut firmi in hac Doctrina permaneant. Quisquis, inquit: vobis aliud annuntiet, quam quod vobis prædicavi, sive ego ipse, sive Angelus de celo, anathema sit. Clarum est, eum loqui de iis, quæ viva voce docuerat, cum non appareat, antea Galatis unquam scripsisse. Subjungit: Dico vobis, ego Paulus: si circumcisionem recipitis, JESUS Christus vobis nihil proderit, & dico unicuique, qui recipit, quod ad totius Legis observantiam teneatur. Monet deinde; in Spiritu vivant; conservent unionem,

Sæculum I.

A. C. 54.

3. 24.

3. 28.

v. 6. 14.

I. 8.

c. 5. 2. 3.

Sæculum I.
A. C. 54.

6. 11.

6. 17.

Act. 19. 21.

nem, alter alterum toleret, & excuset, in suos Doctores sint liberales, utantur tempore ad benefaciendum omnibus, præsertim vero Fidelibus. Notat, se hanc epistolam sua manu exarasse, & in suo corpore gestare stigmata Jesu Christi, id est cicatrices virgarum, aut aliorum vulnerum, quæ diversis occasionibus ei fuissent inflicta, idque ideo meminit, ut hæc stigmata circumcisioni opponat, qua alii gloriabantur, & ostenderet, suppetere sibi, si voluisset, majorem in sua carne gloriandi rationem. Hæc epistolæ ad Galatas substantia.

Ephesi commorans Paulus, movente Spiritu S. proposuit ire in Macedoniam, & Achajam, tum reverti Jerosolymam, & inde Romam proficisci; præmisit in Macedoniam Timotheum, & Erastum, qui se in Ministerio verbi Dei adjuvabant; ipse vero manebat Ephesi, ut Festum Pentecostes expectaret, ubi patentem viam ad Evangelii progressum prævidebat, quamvis cum multis adversariis esset confligendum. Multorum populorum affluxum Dianæ Templi superstitione Ephesum pertrahebat, eratque hæc civitas minoris Asiæ caput, Proconsulis sedes, & Philosophorum, Oratorum, omnisque generis Litteratorum copia abundabat.

§. XLV.